

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

**HOTĂRÂREA NR. 46
din 27.01.2009**

Dosar nr: 709/2008

Petiția nr: 13.252/15.10.2008

Petenți: B P

Reclamat: Autoritatea Națională pentru Tineret

Obiect: abuzuri comise și aplicarea eronată a legii

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petenților

I.1.1. B P

I.2. Numele și sediul reclamațiilor

**I.2.1. Autoritatea Națională pentru Tineret, București, Str. Vasile Conta
nr. 16, sector 2.**

II. Obiectul sesizării

Petentul arată că este discriminat prin abuzurile la care a fost supus la Casa de Cultură a Studenților București și a modului de aplicare a legii de către reprezentanții Autorității Naționale pentru Tineret.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 18.11.2008 (filele 32-33 din dosar).

La audierea din 18.11.2008 s-au prezentat ambele părți, atât petentul, cât și reclamatul, prin persoana directorului general.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petentul, prin petiția înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD) cu **nr. 13.252/15.10.2008** (fila 1 din dosar), dorește să semnalizeze aspectele corelative activității desfășurate în cadrul instituției Casei de Cultură a Studenților București (în continuare C.C.S.B.) aflată în subordinea reclamatului care încalcă legislația, deontologia profesională și principiile bunei administrări, eficienței, economicității și transparenței. De asemenea, petentul consideră că sancțiunile aplicate, demiterea, reintegrarea și în același timp detașarea, obstrucționarea preluării prerogativelor funcției urmate de suspendare, cercetarea disciplinară, sancționarea disciplinară prin retrogradare au caracter discriminatoriu.

Petentul anexează un raport în susținerea celor afirmate (filele 2-29 din dosar), prin care relatează cursul evenimentelor:

- prin **Ordinul nr. 1176/08.11.2006** al Președintelui Autorității Naționale pentru Tineret, petentului i-a fost desfăcut contractul de muncă, din funcția de Director al C.C.S.B. în mod abuziv;
- acest ordin este atacat în instanță și anulat prin **Sentința civilă nr. 2385/12.05.2007**, la data de 24.04.2008 epuizându-se toate căile de atac, rămânând definitivă și irevocabilă și fiind astfel investită cu formulă executorie;
- prin **Ordinul nr. 1725/06.06.2008**, președintele instituției reclamatului dispune reintegrarea în funcția de director la C.C.S.B.;
- la data de 06.06.2008, petentul solicită audit și control financiar la C.C.S.B., moment care a fost urmat de detașarea petentului ca Director la Direcția Județeană de Tineret Buzău;
- între timp, petentul reclamă, prin înșiruirea de evenimente derulate în cadrul instituției reclamatului, o serie de nereguli.

La audieri petentul susține că a fost supus la numeroase abuzuri din partea reclamatului, fiind subiectul a 8 ordine în 2 ani (ordin de concediere, reintegrare, etc.). de asemenea, petentul afirmă că în urma unor demersuri, s-a revenit asupra ordinului de detașare. În urma a 2 memorii prin care s-a adresat instituției reclamatului, petentul susține că, în locul sprijinului solicitat, i-a fost analizată activitatea pe 12 zile, aplicându-i-se o suspendare de 30 zile și după retrogradare. În timpul audierilor, petentul a dorit să lase la aprecierea C.N.C.D. stabilirea criteriului pe baza faptelor arătate în memoriul său. Punând în discuție definiția discriminării, petentul face referire la îngădirea unor drepturi, menționând drept posibil criteriu al discriminării la care susține că a fost supus, cel socio-profesional.

La aceeași ședință de audieri, reclamatul, prin reprezentant a depus note scrise (filele 34-39 din dosar), și afirmă faptul că în perioada 27.03.2006 – 03.04.2006 s-a dispus un control, în urma căruia s-a întocmit **Procesul-verbal nr. 5.589/20.07.2006** prin care s-au stipulat neregulile existente, precum și

recomandările Comisiei de control. Astfel, i-a fost comunicat petentului raportul de control prin **Adresa nr. 5.590/20.07.2006**, prin intermediul căruia i se recomandă ca în termen de 30 zile să se treacă la aplicarea propunerilor precizate. Întrucât conducerea C.C.S.B. nu a răspuns solicitării de a remedia neregulile semnalate de Comisia de control, neluând nicio măsură în acest sens, reclamatul a revenit cu rugămintea de a transmite stadiul punerii în aplicare a măsurilor recomandate.

La solicitările reclamatului, petentul a răspuns prin alte solicitări și cu întârziere, astfel precum precizează reclamatul, neluând nicio măsură concretă și neasumându-și nicio responsabilitate.

La constatarea refuzului petentului de a pune în aplicare recomandările comisiei de control cu privire la recuperarea prejudiciului constatat prin control și îndreptarea situației, și ținând cont de gravitatea faptelor semnalate, s-a dispus angajarea răspunderii disciplinare a petentului.

În acest scop, s-a constituit o comisie de cercetare disciplinară. Petentul a fost convocat în scris, astfel precum este relatat în notele scrise depuse de reclamat. La întrevvedere stabilită pentru data de 31.10.2006, petentul s-a prezentat în fața comisiei neasistat de vreun apărător, dându-i-se posibilitatea să-și formuleze și să-și susțină apărările. În urma acestei ședințe, s-a redactat **Procesul-verbal nr. 8386/31.10.2006**, în care sunt consemnate răspunsurile petentului la întrebările membrilor comisiei.

În urma cercetării disciplinare efectuate, a fost emis **Ordinul nr. 1176/08.11.2006** prin care i s-a desfăcut contractul de muncă petentului.

Potentul a atacat în instanță această decizie, iar ulterior, instanța a desființat ordinul, fapt pentru care acesta a fost repus în drepturi și în funcție, cu plata tuturor drepturilor salariale. Reclamatul consideră că Tribunalul București a anulat ordinul datorită nerespectării unor condiții de formă a actului respectiv, fără a mai analiza temeinicia sancțiunii aplicate, astfel precum rezultă din notele scrise depuse la dosar.

Astfel, în urma anulării deciziei de sancționare de către instanța de judecată, conducerea instituției reclamatului a emis un nou ordin cu **nr. 1725/06.06.2008**, prin care petentul a fost reintegrat în funcția de director al C.C.S.B. cu plata tuturor drepturilor salariale cuvenite.

Reprezentantul reclamatului afirmă la ședința de audieri, la fel cum rezultă și din notele scrise depuse la dosar, că din moment ce Direcția din Buzău nu avea director, petentul a fost detașat, datorită faptului că reclamatul nu avea o altă persoană disponibilă. Petentul nu a fost întrebat dacă vrea să fie detașat însă, acesta refuzând să ridice ordinul de detașare și începându-și activitatea la C.C.S., fără a motiva în mod temeinic refuzul detașării, deși aceasta reprezenta o sarcină de serviciu.

Reclamatul precizează în notele scrise că petentul și-a motivat refuzul de a da curs dispoziției de detașare abia la o săptămână de la emiterea ordinului de detașare. Drept urmare, președintele instituției reclamatului a anulat decizia de detașare prin **Ordinul nr. 1756/24.06.2008**.

Ulterior, reclamatul specifică faptul că la data de 30.06.2008 s-a încheiat **Procesul-verbal nr. 698** prin care petentul a preluat de la dl. C

responsabilitatea conducerii C.C.S.B., iar la data de 24.07.2008 a primit contractele în care C.C.S.B. era parte.

De asemenea, în ceea ce privește sancționarea petentului cu retrogradarea din funcție, reclamatul semnalează că măsura luată nu este nici abuzivă, nici discriminatorie, fiind respectate în totalitate prevederile legale în vigoare.

La solicitarea petentului, în perioada 06.08.2008 – 11.08.2008, reclamatul precizează în notele scrise că s-a dispus o verificare a activității C.C.S.B. din perioada 2005 – 2008 de către o echipă de control a Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului. În urma acestui control, s-a solicitat conducerii instituției reclamatului să fie luate măsurile legale ce se impun față de cele semnalate. Astfel, prin ordin al președintelui instituției reclamatului, a fost desemnată o comisie de cercetare disciplinară, care să efectueze cercetări în ceea ce privește implicarea petentului în neregulile semnalate prin raportul de control. Totodată, conform spuselor reclamatului, au fost luate aceleași măsuri și față de directorul administrativ, dl. C R .

Cercetarea disciplinară s-a realizat cu respectarea legislației în vigoare, astfel precum rezultă din afirmațiile reclamatului, petentului fiindu-i asigurate toate drepturile și garanțiile pentru o cercetare corectă și obiectivă, inclusiv în prezența unui avocat.

În urma acestei cercetări și după ascultarea petentului, comisia a decis că acesta se face vinovat de nerespectarea atribuțiilor prevăzute în fișa postului semnată de către acesta, și anume: nerespectarea art. 22 lit. d) din **Regulamentul de organizare a caselor de cultură ale studenților**, încălcarea art. 10 alin. 2 din **Legea nr. 82/1991** republicată, încălcarea pct. 4.2 din **Normele metodologice generale referitoare la exercitarea controlului financiar preventiv** aprobate prin **Ordinul Ministerului Finantelor Publice nr. 522/2003**, manifestând neglijență și dezinteres în conducerea și coordonarea activității personalului din subordine, încălcarea art. 22 alin. 2 lit. a) din **Legea nr. 500/2002**, încălcarea art. 27 din **Regulamentul de organizare a caselor de cultură ale studenților**. Astfel, s-a propus sancționarea disciplinară a petentului, în calitate de director al C.C.S.B. cu: retrogradarea din funcție pentru o perioadă de 60 zile și acordarea salariului corespunzător funcției în care s-a dispus retrogradarea.

Reclamatul stipulează în notele scrise faptul această procedură a suspendării contractului de muncă a petentului pe perioada cercetării disciplinare este perfect legală, astfel precum este precizat în Codul muncii, fără a se pune în discuție faptul că ar fi o măsură discriminatorie.

În urma audierilor, s-a stabilit drept termen de depunere a concluziilor scrise data de 09.12.2008.

În concluziile scrise depuse la dosar și înregistrate sub **nr. 602/15.01.2009** (filele 290-303), petentul menționează că faptele considerate de acesta drept abuzuri prin care s-au încălcat legislația, deontologia profesională și principiile buneii administrări, eficienței, economicității și transparenței din cadrul C.C.S.B. Astfel, printre acțiunile abuzive întreprinse împotriva petentului la care acesta face referire în memoriul său, sunt exemplificate următoarele:

- ancheta disciplinară promovată de direcția juridică a instituției reclamatului a fost un simulacru;
- din punctul de vedere al conduitei nu i se poate reproșa vreo culpă având în vedere resursele financiare avute la dispoziție;
- desfacerea contractului de muncă a avut un caracter discriminatoriu, din moment ce a refuzat încheierea unui contract de achiziție publică de servicii considerat de acesta în contradicție flagrantă cu legea;
- președintele reclamatului, care ar fi trebuit să organizeze și să conducă întreaga activitate a instituției reclamatului, în subordinea căruia se află și instituția condusă de către petent, nu a acordat niciun fel de sprijin;
- cu toate că potrivit **H.G. nr. 801/2004 privind organizarea și funcționarea C.C.S.B.**, în ceea ce privește conducerea acestei instituții, petentul, în calitate de director ar fi trebuit să fie ajutat de către Consiliul de Administrație, acesta din urmă nu exista în cadrul C.C.S.B.
- Contractul individual de muncă încheiat cu C.C.S.B. a fost desfăcut de către reclamat.

Potentul anexează la notele scrise următoarele acte:

- **Raport privind controlul efectuat de către Autoritatea de Control a Guvernului din cadrul Cancelariei Primului Ministru** la instituția reclamatului (filele 304 – 323);
- **Raport de audit intern** realizat la instituția reclamatului de către Departamentul de Audit Public Intern din Cancelaria Primului Ministru (filele 324 – 338);
- **Raport de control intermediar** din data de 28.11.2008 realizat de către Camera de Conturi a Municipiului București (filele 338 – 391).

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul invocă o serie de abuzuri din partea reclamatului, fără a specifica foarte clar criteriul la care face referire în susținerea eventualei fapte de discriminare.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin **art. 16 alin. 1** garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României, art. 20 alin. 1**, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe

bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice."

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 1 prevede interzicerea generală a discriminării: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație."

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale."

Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*" (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, § 60; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, § 31, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996, § 75).

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază un criteriu. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Pe tot parcursul soluționării cauzei, prin actele depuse la dosar, precum și prin declarațiile sale din timpul audierii, petentul aduce în discuție anumite acțiuni

abuzive la adresa sa din partea conducerii instituției reclamatului, invocând existența unei discriminări. Criteriul aflat la baza acestei fapte de discriminare nu este specificat, petentul invocând inițial convingerile democratice care au stat la baza potențialelor fapte de discriminare la adresa sa, iar mai târziu, criteriul socio-profesional. În cele din urmă, petentul a dorit să lase la aprecierea C.N.C.D. stabilirea unui criteriu pe baza faptelor descrise în memoriu.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, a arătat că o convingere invocată trebuie să fie demnă de o societate democratică, și să atingă un anumit nivel de argumentare, seriozitate, coeziune și importanță. („Se poate considera convingere filozofică aceea convingere care este deamănă într-o societate democratică și nu este incompatibilă cu demnitatea umană, nu este în conflict cu drepturile fundamentale ale copilului la educație; chiar dacă cuvântul **convingere** nu este sinonim cu **opinie** sau **idee**, se referă la acel crez care are un anumit nivel de argumentare, seriozitate, coeziune și importanță; cuvântul **filozofic** are mai multe înțelesuri, se poate referi la sisteme total acoperitoare dar și la viziuni privind domenii mai mult sau mai puțin triviale, dar niciunul din aceste două extreme nu pot fi adoptate în interpretare; punctul de vedere al aplicanților se referă la un aspect important și substanțial, și anume la integritatea personală, proprietățile și influențele pedepsei corporale, excluderea stresului pe care riscul unei astfel de pedepse îl induce; acestea sunt puncte de vedere care au caracteristicile convingerilor filozofice prezentate anterior, ceea ce le distinge de opinii care vizează alte metode de disciplină sau disciplina în general”, **Campbell și Cosans împotriva Regatului Unit**, 25 februarie 1982; „cuvântul **convingere** nu este sinonim cu **opinie** sau **idee**, ci reprezintă o viziune care are anumit nivel de argumentare, seriozitate, coeziune și importanță”, **Folgerø și alții împotriva Norvegiei**, 29 iunie 1997, **Hasan și Eylem Zengin împotriva Turciei**, 9 octombrie 1997; „A interpreta preferința lingvistică [în educație] ca fiind religioasă sau filozofică este o distorsionare a înțelesului uzual al acestor noțiuni și adaugă la textul Convenției”, **Cazul „referitor la unele aspecte ale legislației cu privire la limba educației în Belgia” împotriva Belgiei**, 23 iulie 1968).

Pentru a putea stabili existența discriminării, între un criteriu invocat și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate. Petentul nu a invocat un criteriu cert și nu a arătat existența acestui raport de cauzalitate.

În concluzie, Colegiul Director constată că nu sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale faptei de discriminare, și anume nu există un criteriu la baza tratamentului diferențiat. În aceste condiții, fapta nu se poate încadra ca și discriminare, iar CNCD nu are competența să analizeze un eventual abuz, petentul având posibilitatea legală de a se adresa instituțiilor abilitate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele sesizate nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 și 4 al **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE MONICA – Membru

Data redactării 11.02.2009

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

